

Vedette

Yvonne van den Eerenbeemt

Ze kijkt naar handen, ooit zo rank en fijn en zacht

Ze siert ze met wat lak en voelt op haar wang de vacht

Die haar oude vel beschermt na zestig jaar foundation

Eens een mooie jonge bolide, nu een afgedankte occasion.

Met rimpels rond haar ogen en een nek die echt gaat hangen

Dapper doopt ze haar kwast rood en smeert de rouge op haar wangen

Haar push-up bh ondersteunt haar borsten zacht

Maar verliest toch echt het gevecht met de zwaartekracht.

Mensen riepen vaak genoeg "ze heeft talent, onthou die naam!"™

Maar zij zelf had nooit de moed, om te springen om te gaan

De trieste ogen staren in het glas wijn in haar hand

Het is vijf minuten voor aanvang in Walibi Flevoland.

Weemoedig denkt ze terug aan alle mogelijkheden

Ze was bang, veel te bang, de tijd is tragisch voortgeschreden

En door haar haar vingers heen geglipt

Als ze dit toch had geweten, nou dan had ze in haar leven veel meer Chocotoffs gegeten.

Ze moet al bijna op, een laatste slok vermouthe

Het revuepakje gestreken, een fiere veer op haar hoed

Ze klimt het toneel weer op, met haar spiekbrieven in de hand

En zwaait naar de families van Walibi Flevoland.

Haar leven schiet ineens als in een flits aan haar voorbij

Met een schok beseft ze: ben ik dit, is dit van mij

Wat als ik andere keuzes had gemaakt in al die jaren

Ach, dan stond ik nu in Ponypark Slagharen.

Ze speelt haar rol met verve, ze kent de theaterwetten

Het is op haar lijf geschreven, een oudere revue vedette

Ze voelt zich weer even twintig, ze doet haar bekende pose

Ze vliegt weer dat momentum, ondanks haar artrose.

Ze veinst een trotse buiging over haar wang rolt een traan

Ze weet de tijd, de tijd is er een van komen en van gaan

De volgende morgen kopt het in de krant

Actrice zich verhangen in Walibi Flevoland.

Lyrics provided by

<https://damnllyrics.com/>